

10ήμερη ιστορική νικηφόρα απεργία της ΠΕΝΕΝ – Ο θρίαμβος της εργατικής δημοκρατίας από τα κάτω

Στις 10 μέρες της παράνομης απεργίας... πραγματοποιήθηκαν 22 απεργιακές συνελεύσεις και πάνω από 40 συνεδριάσεις των απεργιακών επιτροπών που συγκρότησε η ΠΕΝΕΝ καράβι το καράβι.

Όλες οι αποφάσεις ήταν ομόφωνες!

Στα χνάρια της θρυλικής ΟΕΝΟ η οργάνωσή μας μέσα στα καράβια!

Οι απεργοί μας ήταν 24 ώρες το 24ωρο οι ίδιοι περιφρούρηση στον μεγαλειώδη αγώνα.

Μοναδικό φαινόμενο για εργατικό αγώνα στην χώρα μας.

Η ΠΕΝΕΝ και τα μέλη της έδωσαν μαθήματα πώς οργανώνονται και νικούν οι αγώνες!

Η Διοίκηση της ΠΕΝΕΝ

Ανακοίνωση της Επιτροπής Αλληλεγγύης και Οικονομικής

Στήριξης του Γιώργου Χαρίση

Συνάδελφοι και Συναδέλφισσες,

Με μεγάλη ανησυχία πληροφορηθήκαμε την πρόσφατη καταδικαστική απόφαση για συκοφαντική δυσφήμιση του συνδικαλιστή Γιώργου Χαρίση, πρώην μέλους του Ε/Ε της ΑΔΕΔΥ και της ΠΟΕ-ΟΤΑ, από το Τριμελές Εφετείο Αθηνών, σε χρηματικό πρόστιμο ύψους 3.000 ευρώ, μετά από αγωγή του Δημάρχου Αλίμου. Στο παραπάνω ποσό, σύμφωνα και με την δικαστική επίδοση της απόφασης, συμψηφίζονται και άλλα 1.407,35 ευρώ ως «...νόμιμοι τόκοι (!!!) και έξοδα από το συμψηφισμό δικαστικών εξόδων...», χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα δικαστικά έξοδα για την αντίκρουση της αγωγής στο Πολυμελές Πρωτοδικείο και το Τριμελές Εφετείο Αθηνών.

Η καταδίκη αυτή αφορά απλά στην αναδημοσίευση στα κοινωνικά δίκτυα δεκάδων ανακοινώσεων συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες εναντιώνονταν στην εργοδοτική αυθαιρεσία εις βάρος της Αναστασίας Παπαχρίστου, μέλους του ΔΣ του συλλόγου εργαζομένων του δήμου Αλίμου και του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ. Πρόκειται για μια πρωτοφανή απόφαση που πλήττει άμεσα τα δικαιώματα ελευθερίας λόγου και έκφρασης στο χώρο της συνδικαλιστικής δράσης και στοχεύει στον εκφοβισμό, τη φίμωση και τον οικονομικό στραγγαλισμό όσων αγωνίζονται για ελευθερία και δικαιοσύνη.

Ακόμα και η αναδημοσίευση αυτών των ανακοινώσεων, που αποτελούν βασικό εργαλείο για την ενημέρωση των εργαζομένων και την άσκηση πίεσης προς την εργοδοσία, φαίνεται πλέον να αντιμετωπίζεται ως αδίκημα. Αυτή η εξέλιξη περιορίζει το θεμελιώδες δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να επικοινωνούν τις θέσεις τους, τις διεκδικήσεις τους, και να καταγγέλλουν, όταν απαιτείται, την εργοδοτική και κρατική αυθαιρεσία. Η χρήση των λεγόμενων «στρατηγικών αγωγών» προς αποθάρρυνση συμμετοχής (SLAPPs), που έως τώρα είδαμε κυρίως να στρέφονται κατά δημοσιογράφων, επεκτείνεται πλέον και στον συνδικαλιστικό χώρο, δημιουργώντας ένα ανησυχητικό προηγούμενο.

Αν αυτή η τακτική δεν σταματήσει, το αποτέλεσμα θα είναι η φίμωση των συνδικάτων και η εξάλειψη κάθε δυνατότητας καταγγελίας εργοδοτικών παραβάσεων. Είναι προφανές ότι οι οικονομικές και νομικές πιέσεις προς τους συνδικαλιστές αποσκοπούν στην αποδυνάμωση της συνδικαλιστικής δράσης και στην αποθάρρυνση των εργαζομένων να οργανωθούν και να

διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή την περίοδο αυξάνονται ιδιαίτερα οι αγωγές κατά συνδικαλιστικών οργανώσεων με στόχο την απαγόρευση κινητοποιήσεων, καθώς και διοικητικές διώξεις συνδικαλιστών. Είναι φανερό ότι διαμορφώνεται ένα εχθρικό περιβάλλον απέναντι στη συνδικαλιστική δράση, και αυτό πρέπει να μας βρει όλους σθεναρά ενάντια και ενωμένους.

Καλούμε όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τους συναδέλφους να στηρίξουν οικονομικά τον συνάδελφο, ώστε να καλυφθούν τα δικαστικά έξοδα και το πρόστιμο που του έχει αναίτια επιβληθεί. Η αλληλεγγύη μας είναι το ισχυρότερο όπλο απέναντι σε αυτές τις επιθέσεις.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς για την επιτροπή

Βρεττάκος Ηλίας, πρώην Αντιπρόεδρος της ΑΔΕΔΥ

Καλομοίρης Γρηγόρης, πρώην Πρόεδρος της ΟΛΜΕ και της Ε/Ε της ΑΔΕΔΥ

Κρητικός Μάριος, πρώην Αντιπρόεδρος του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ

Σημεία από την εισήγηση του Χρήστου Βαγενά στην εκδήλωση “Εμπορικοί και πραγματικοί πόλεμοι στην εποχή του Τραμπ” που συνδιοργάνωσαν η ΟΚΔΕ Σπάρτακος και το “Κόκκινο Νήμα”

Το υπόβαθρο για όσα συμβαίνουν στις μέρες μας βρίσκεται στην οικονομική κρίση του 2008, την οποία το καπιταλιστικό σύστημα κατάφερε να ξεπεράσει (με ή χωρίς εισαγωγικά) φορτώνοντας όμως όλα τα βάρη στις πλάτες της εργατικής τάξης. Τσακίζοντας τα

εργασιακά δικαιώματα και το λαϊκό εισόδημα διέσωσαν τις τράπεζες και το μεγάλο κεφάλαιο. Ακολούθησε η κρίση του covid, η οποία σταμάτησε με την άρση των περιοριστικών μέτρων (καραντίνα) και ενώ αυξήθηκαν τα κέρδη των μεγάλων εταιριών βρισκόμαστε πάλι σε μία περίοδο που η επόμενη κρίση μπορεί να ξεσπάσει ανά πάσα στιγμή. Η αιτία για αυτό το ενδεχόμενο βρίσκεται στο μεγάλο παγκόσμιο χρέος (330% του παγκόσμιου ΑΕΠ).

Το πολιτικό-οικονομικό κατεστημένο έχει εγκαταλείψει τις θεωρίες της ελευθερίας των αγορών και έχει μετακινηθεί στον προστατευτισμό, όπου το κράτος μπαίνει πλήρως στις υπηρεσίες του κεφαλαίου προκειμένου να διασώσουν τα κέρδη τους.

Την ίδια περίοδο παρατηρούμε μία μετατόπιση του κέντρου βάρους της οικονομίας του πλανήτη προς την Ανατολή, όπου νέες δυνάμεις εμφανίζονται στο προσκήνιο: η Κίνα και οι BRICS

Η Κίνα αποτελεί από το 2010 την δεύτερη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη παγκοσμίως και σε λίγα χρόνια θα είναι (και τυπικά) πρώτη ξεπερνώντας τις ΗΠΑ. Αυτή τη στιγμή είναι ο μεγαλύτερος βιομηχανικός παραγωγός (31% της παγκόσμιας βιομηχανικής παραγωγής), ο μεγαλύτερος εξαγωγέας, είναι η δεύτερη χώρα διεθνώς σε Άμεσες Ξένες Επενδύσεις, βασικός οικονομικός εταίρος 120 χωρών κλπ.

Οι BRICS στους οποίους συμμετέχει και η Κίνα περιλαμβάνουν το 45% του παγκόσμιου πληθυσμού, το 30% του παγκόσμιου ΑΕΠ και το 45% της παραγωγής πετρελαίου/

Αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα η PAX AMERICANA να αμφισβητείται και να απειλείται. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των αστικών τάξεων οδηγεί σε αντιπαράθεση τα κράτη μεταξύ τους και οδηγεί, όπως βλέπουμε και με την Ουκρανία, ακόμα και σε πολέμους. Στην Ουκρανία παρατηρούμε το πρώτο πολεμικό επεισόδιο της κρίσης και της σύγκρουσης μεταξύ Ανατολής (Ρωσία) και Δύσης (ΕΕ, NATO, ΗΠΑ).

Η Κίνα αποτελεί τον ισχυρότερο οικονομικά και στρατιωτικά αντίπαλο που έχουν αντιμετώπισει οι ΗΠΑ σε όλη την περίοδο της

ηγεμονίας τους από τα τέλη του 19ου αιώνα.

Τραμπισμός

Το φαινόμενο Τραμπ προήλθε εξαιτίας της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης στις ΗΠΑ και σαν απάντηση στην αναμέτρηση της Αμερικής με τις ανερχόμενες δυνάμεις και κυρίως την Κίνα, που απειλεί την πρωτοκαθεδρία της.

Εκφράζει την συγκρότηση άμυνας με τον προστατευτισμό απέναντι στην διαρκή ενίσχυση της Κίνας, για να προλάβει την περαιτέρω επιδείνωση της θέσης των αμερικάνικων επιχειρήσεων.

Χρησιμοποίησε τους εμπορικούς δασμούς σαν μέτρο πίεσης, όμως μέχρι στιγμής αυτοί οι δασμοί δεν έχουν εφαρμοστεί ακόμα, καθώς έχει δώσει παρατάσεις στην εφαρμογή τους, ώστε να υπάρξουν διαπραγματεύσεις.

Βέβαια αυτοί οι δασμοί δεν έχουν πιθανότητες να αναζωογονήσουν τις αμερικάνικες επιχειρήσεις ή να πιέσουν τις κινεζικές. Όσες φορές εφαρμόστηκαν, με τελευταίο παράδειγμα τις κυρώσεις στη Ρωσία, έχουν αποτύχει.

Γεωπολιτικά ο Τραμπ συνέχισε το σχέδιο του Ομπάμα για μετατόπιση των δυνάμεων των ΗΠΑ στα ανατολικά, με το λεγόμενο "πίβοτ στην Ασία". Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει την μεταφορά του 60% των στρατευμάτων και του ναυτικού που έχουν οι ΗΠΑ στο εξωτερικό, στην θαλάσσια περιοχή της Κίνας.

Άλλες ιμπεριαλιστικές κινήσεις του Τραμπ ήταν οι δηλώσεις του για ενσωμάτωση του Καναδά στις ΗΠΑ, για την αγορά ή κατάκτηση της Γροιλανδίας, για την επανακατάκτηση της διώρυγας του Παναμά κλπ. Στην Ουκρανία έδειξε ότι είχε στόχο να βγάλει με κάθε τίμημα από τους Ουκρανούς όσα είχαν εισπράξει τα προηγούμενα χρόνια από τις ΗΠΑ.

Άνοδος Ακροδεξιάς

Αποτελεί ζήτημα ότι στη ισχυρότερη στρατιωτικά και οικονομικά χώρα διεθνώς βρίσκεται επικεφαλής ένας ακροδεξιός

δισεκατομμυριούχος με ένα αντίστοιχο υπουργικό συμβούλιο και πολλούς τέτοιους χορηγούς. Ο ίδιος δεν είχε διστάσει στο παρελθόν να κινηθεί, δια μέσου των οπαδών του πραξικοπηματικά προς το Καπιτώλιο. Επίσης στηρίζουν με προεξέχοντα τον Μασκ τα ακροδεξιά κόμματα της Ευρώπης.

Η ακροδεξιά εκμεταλλεύεται την δυσαρέσκεια που προκαλεί η οικονομική κρίση στα λαϊκά στρώματα και πατώντας και στην ήττα της σοσιαλδημοκρατίας, καταφέρνει και αυξάνει τις δυνάμεις της. Χωρίς φυσικά να αμφισβητεί το οικονομικό σύστημα που προκαλεί την κρίση και τα προβλήματα.

Ο Τραμπ (και οι ακροδεξιοί) επιδιώκουν να χτυπήσουν τα εργασιακά δικαιώματα και τις κατακτήσεις προκειμένου να ενισχύσουν τους καπιταλιστές με επιπλέον φοροελαφρύνσεις και φτηνό εργατικό δυναμικό. Θέλει να περιορίσει και να διαλύσει το κράτος και τις δημόσιες υπηρεσίες, ώστε να μην υπάρχει κανένας έλεγχος στο κεφάλαιο και καμία προστασία για τα λαϊκά στρώματα.

Το πρόγραμμα του βασίζεται στην λεγόμενη “Συντηρητική Επανάσταση” που περιλαμβάνει ρατσιστικό λόγο και πολιτικές, απελάσεις μεταναστών, καταστολή (όπως στο Λος Άντζελες πρόσφατα), anti-woke και αντιδικαιωματική ατζέντα.

Η συμπερίληψη, η ισότητα, η ένταξη, η ΛΟΤΚΙΑ κοινότητα, τα συνδικάτα και τα Μέσα Ενημέρωσης αποτελούν μισητούς αντιπάλους του και των πολιτικών του.

Ιμπεριαλισμός

Ο οικονομικός ανταγωνισμός οδηγεί αναπόφευκτα στις γεωπολιτικές συγκρούσεις και στον πόλεμο.

Όραμα του Τραμπ είναι ένα κράτος στα πρότυπα του Ισραήλ με εθνικιστικό και ρατσιστικό λόγο, όπου ο στρατός θα αποτελεί μέσο επιβολής πολιτικών. Είναι δεδομένο ότι στις ΗΠΑ προετοιμάζονται για να αναμετρηθούν με την Κίνα και οικονομικά και στρατιωτικά.

Αυτή την στιγμή η ΗΠΑ και η Κίνα καταναλώνουν μαζί πάνω από το 50% των παγκοσμίων δαπανών για εξοπλισμούς. Οι ΗΠΑ είναι ισχυρότερες στρατιωτικά, αλλά έχουν διεσπαρμένες τις δυνάμεις τους παγκοσμίως, σε αντίθεση με την Κίνα που τις έχει συγκεντρωμένες στα θαλάσσια σύνορα της.

Να επισημάνουμε εδώ ότι είναι λάθος η υποστήριξη άλλων ιμπεριαλισμών ως μικρότερο κακό κόντρα στις ΗΠΑ. Οι δυνάμεις αυτές ενώνονται όλοι μαζί ενάντια στην εργατική τάξη.

Πόλεμοι

Οι πολεμικές συγκρούσεις επεκτείνονται γύρω μας διαρκώς. Έχουμε δυστυχώς την συνεχιζόμενη γενοκτονία στη Γάζα από το κράτος-δολοφόνος και μαντρόσκυλο των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή, το οποίο έχει εισβάλλει και βομβαρδίσει εκτός της Παλαιστίνης, τον Λίβανο, τη Συρία, την Υεμένη και το Ιράν. Το τελευταίο σε στενή συνεργασία με τις ΗΠΑ.

Το αντιπολεμικό κίνημα στη Δύση προσπαθεί να σπάσει την συμμαχία των πρόθυμων κυβερνήσεων και ΜΜΕ στη στήριξη του Ισραήλ, αλλά έχουμε πολλά ακόμα να κάνουμε.

Ειδικά στην Ελλάδα είχαμε πολύ καιρό να οργανώσουμε μαζικές αντιπολεμικές κινητοποιήσεις.

Βοήθησε πολύ στο μαζικοποιηθούν οι τελευταίες διαδηλώσεις και συναυλίες το Global March to Gaza (Παγκόσμια Πορεία προς την Γάζα), όπου αγκαλιάστηκε από πολλούς και πολλές στην Ελλάδα.

Μπορεί να μην καταφέραμε να φτάσουμε στα σύνορα με την Παλαιστίνη, στη Ράφα, αλλά η προσπάθεια που έγινε από διακόσιους Έλληνες και σχεδόν τέσσερις χιλιάδες ξένους στην Αίγυπτο, έδωσε μεγάλη ώθηση στο αντιπολεμικό κίνημα.

Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να συνεχίσουμε με αντιπολεμικές κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις, μποϊκοτάζ (κίνημα BDS) και προσπάθεια για διοργάνωση πολιτικής απεργίας κατά του πολέμου και της γενοκτονίας στην Παλαιστίνη.

Επαναστατική Αριστερά

Τα καθήκοντα των οργανώσεων της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς είναι αυξημένα. Πρέπει να πρωτοστατήσουμε στις μάχες ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στις άρχουσες τάξεις των χωρών μας. Το αντιπολεμικό κίνημα μπορεί να γίνει αφετηρία περαιτέρω δράσεων, όπως έγινε στο παρελθόν με τον πόλεμο του Βιετνάμ ή το Κοινωνικό Φόρουμ. Να φτιαχτούν αντιπολεμικές επιτροπές στις γειτονιές με παρεμβάσεις τοπικές και δράσεις.

Δεν πρέπει να γίνουν υποχωρήσεις προς τον σοσιαλπατριωτισμό, αλλά να προσεγγίσουμε τα κομμάτια της εργατικής τάξης που ριζοσπαστικοποιούνται. Οι μεγάλες κινητοποιήσεις για τα Τέμπη, αλλά και οι αντιπολεμικές του Ιούνη, έδειξαν ότι μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης καταλαβαίνουν τι γίνεται και θέλουν να αντιδράσουν.

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία την Δευτέρα 23/6 η 1η εκδήλωση της Αντιπολεμικής Πρωτοβουλίας Πειραιά στο καφέ – βιβλιοπωλείο Ιδιώνυμο, στον Κορυδαλλό

Από την πλούσια συζήτηση που αναπτύχθηκε τονίστηκαν οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν οι λαοί, μεταξύ των οποίων και ο δικός μας, από τη γενίκευση – κλιμάκωση των πολεμικών συγκρούσεων που πραγματοποιούν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές

(ΗΠΑ/ΕΕ/Ισραήλ/ΝΑΤΟ) με τους βομβαρδισμούς στο Ιράν και τη συμμετοχή της φιλοπόλεμης ελληνικής κυβέρνησης στους σχεδιασμούς αυτούς και αφετέρου η ανάγκη ανάπτυξης ενός αντιπολεμικού και αντικυβερνητικού κινήματος και ακόμη μεγαλύτερης ενίσχυσης του κινήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, καθώς η σφαγή συνεχίζεται ακάθεκτη!!

Η πρωτοβουλία θα συνεχίσει τις δράσεις της το επόμενο διάστημα με αμείωτη ένταση. Σας καλούμε να δυναμώσετε την φωνή της και να συμμετάσχετε ενεργά σε αυτήν, για την ανάπτυξη ενός αντιπολεμικού κινήματος στις γειτονιές του Πειραιά.

-ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ & ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ – ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

-ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ – ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΡΑΝ

-ΗΤΤΑ ΣΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ/ΝΑΤΟ/ΕΕ/ΙΣΡΑΗΛ – ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΣΕ ΣΟΥΔΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ κ.α.

Ιστορική απεργία και νίκη της ΠΕΝΕΝ κόντρα στους εφοπλιστές, την κυβέρνηση και τους μηχανισμούς του κράτους!

Η 10ημερη απεργία μας συνιστά τεράστια επιτυχία για όλο το μαχόμενο, ταξικό, εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας!

Καταλυτική η αλληλεγγύη της εργατικής τάξης στον δίκαιο αγώνα μας!

Συνήλθε στα λιμάνια της Πάτρας και της Ηγουμενίτσας η απεργιακή Συνέλευση των μελών της ΠΕΝΕΝ στην οποία πήραν μέρος σύσσωμα τα πληρώματα των Ε/Γ – Ο/Γ πλοίων που είναι σε απεργία επί 10 μέρες.

Η εισήγηση- πρόταση του Προέδρου της PENEN έγινε ομόφωνα αποδεκτή από τους απεργούς.

Η συμφωνία που επιτεύχθηκε μεταξύ PENEN – ΣΕΕΝ – Attica Group και Grimaldi ρυθμίζει μια σειρά προβλήματα, θεσμικά, οικονομικά και κλαδικά που ήταν στο επίκεντρο της 10ημερης απεργιακής μάχης.

Ο κλάδος μας επιστρέφει στα καράβια και στην δουλειά με το κεφάλι ψηλά, περήφανος και νικητής.

Ο αγώνας νίκησε.

Η Διοίκηση

Σχετικά με την βίαιη σύλληψη – απαγωγή της εκπαιδευτικού Δήμητρας Τάσου, γραμματέα του συλλόγου Αριστοτέλης και μητέρας ενός βρέφους 7 εβδομάδων

του Ελισσαίου Φάκαρου*

Την Τετάρτη 25 Ιουνίου στις 2 μ.μ. στην Πατησίων, στο ύψος της πλατείας Αμερικής, αστυνομικοί με πολιτικά της έδειξαν βιαστικά μια ταυτότητα και της είπαν ξερά «ελάτε μαζί μας». Χωρίς να προλάβει να καταλάβει τι συμβαίνει, την τράβηξαν βίαια σε συμβατικό αυτοκίνητο χωρίς αστυνομικά διακριτικά, της φόρεσαν χειροπέδες και την χτύπησαν προκαλώντας της εκδορές

στα χέρια και την πλάτη. Επί 40 λεπτά την είχαν μέσα στο αυτοκίνητο το οποίο κινούνταν συνεχώς στη γύρω περιοχή και την μετέφεραν τελικά στο αστυνομικό τμήμα Κυψέλης. Αργότερα, παρότι τους γνωστοποιήθηκε η ιδιότητά της και ότι είναι μητέρα βρέφους 7 εβδομάδων και είχε έρθει η ώρα του θηλασμού, επέμειναν στην κράτησή της με μοναδική κατηγορία την απείθεια!

Το γεγονός έγινε ενώ είναι σε εξέλιξη η 94η γενική συνέλευση της ΔΟΕ και ενώ τα κυρίαρχα διακυβεύματα είναι να παρθούν σημαντικότερες αποφάσεις:

1η: υπέρ του παλαιστινιακού λαού και ενάντια στον πόλεμο στην Μέση Ανατολή

2η: επαναπροκήρυξη της απεργίας – αποχής από την αξιολόγηση και

3η: απεργίες με το άνοιγμα των σχολείων.

Σε αυτή την προσπάθεια πρωτοστατούν τόσο η παράταξη όπου ανήκει η Δήμητρα όσο και οι αντιπρόσωποι του Αριστοτέλη. Η Δήμητρα Τάσου ήταν πρόεδρος του σωματείου της μόλις πριν λίγους μήνες, εργάζεται στην εκπαίδευση πάνω από 10 χρόνια και είναι πάντα στην πρώτη γραμμή των αγώνων. Η ίδια σχεδίαζε να έρθει στο συνέδριο το απόγευμα της ίδιας μέρας.

Η σύλληψη της ούτε τυχαία, ούτε συμπτωματική ήταν. Η κυβέρνηση οφείλει να δώσει τώρα εξηγήσεις.

Μόνο τρομοκρατία προς την ίδια και εναντίον όλων των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών μπορεί να χαρακτηριστεί η ενέργεια αυτή.

* εκπαιδευτικός από τον σύλλογο Αριστοτέλη μέλος της Πρωτοβουλίας Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών

Κοινή δήλωση οργανώσεων για την στήριξη στην απεργία της

ΠΕΝΕΝ

Καταγγέλλουμε την στάση αυταρχισμού, βίας, συλλήψεων και απειλών της κυβέρνησης και του ΣΕΕΝ (Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Επιβατηγού Ναυτιλίας) απέναντι στην **ηρωική απεργία των Ναυτεργατών**, που κήρυξε το σωματείο τους, η ΠΕΝΕΝ, στα επιβατηγά και οχηματαγωγά πλοία της Αδριατικής.

Η δικαστική εξουσία, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των εφοπλιστών, έσπευσε σε χρόνο μηδέν να βγάλει **παράνομες όλες τις απεργίες** που προκήρυξε η ΠΕΝΕΝ και το ΕΚΠΑΤΡΑΣ.

Καταγγέλλουμε με τον πιο έντονο τρόπο τις απειλές του υπουργού Κικίλια – από κοινού με τον ΣΕΕΝ – για **«αναζήτηση αστικών ευθυνών» και απειλές επιβολής προστίμων χιλιάδων ευρώ**, τόσο στην ΠΕΝΕΝ όσο και στους ίδιους τους απεργούς. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί πρωτόγνωρη αυταρχική κλιμάκωση **στα μεταπολιτευτικά χρονικά ενάντια στο δικαίωμα της απεργίας**, που στοχεύει στην εξόντωση του εργατικού κινήματος.

Παρά το όργιο τρομοκρατίας, παρά τις μαζικές προσαγωγές δεκάδων Ναυτεργατών και την απόδοση κατηγοριών για “παρακώλυση συγκοινωνιών”, παρά τις απειλές για πρόστιμα, την χρήση του κοινωνικού αυτοματισμού από τα ΜΜΕ και παρά την ανοιχτή συμπόρευση του υποταγμένου συνδικαλισμού σε ΠΝΟ και ΓΣΕΕ με την εργοδοσία, η απεργία κράτησε.

Η απεργία άντλησε δύναμη από την ανάγκη και το δίκιο των αιτημάτων που έχουν να κάνουν με την ζωή των Ναυτεργατών, που τους βλέπουν μόνο σαν αναλώσιμους στο “θαύμα” της κερδοφορίας των εφοπλιστών. Άντλησε δύναμη από την αταλάντευτη **αποφασιστικότητα των Ναυτεργατών και του σωματείου τους, της ΠΕΝΕΝ**, αλλά και από την **αλληλεγγύη εργαζομένων και νεολαίας**. Έτσι ξεπέρασε τα εμπόδια, αντιμετώπισε την καταστολή, διεύρυνε την αλληλεγγύη.

Απαιτούμε :

- **Πλήρη ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων της απεργίας**
- **Παύση όλων των διώξεων και κατηγοριών**
- **Αγώνας και αλληλεγγύη μέχρι το τέλος**
- **Νίκη στην ηρωική απεργία των Ναυτεργατών στο Λιμάνι της Πάτρας!**

Αναμέτρηση – οργάνωση για μια νέα κομμουνιστική αριστερά

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Διεθνιστική Εργατική Αριστερά (ΔΕΑ)

Ενωτική Πρωτοβουλία ΜΕΡΑ25 – Ανατρεπτική Οικολογική Αριστερά

Επαναστατικό Κομμουνιστικό Κίνημα Ελλάδας (ΕΚΚΕ)

Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα (ΕΕΚ)

Κίνηση Ενωτικής Μαχόμενης Αριστεράς- ΚΕΜΑ

ΚΚΕ (μ-λ)

Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Μετάβαση – οργάνωση για την κομμουνιστική προοπτική

νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Ξεκίνημα – Διεθνιστική Σοσιαλιστική Οργάνωση

ΟΚΔΕ Σπάρτακος

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας (ΟΚΔΕ)

Πολιτική Οργάνωση “Κόκκινο Νήμα”

ΣΕΚ (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα)

Αλληλεγγύη στο Ιράν και τους λαούς της Μέσης Ανατολής: Να ηττηθεί ο δυτικός ιμπεριαλισμός και το Ισραήλ!

του Αλέξη Λιοσάτου

Στις 14 Ιουνίου, το Ισραήλ άνοιξε ένα νέο μέτωπο πολέμου στη Μέση Ανατολή, αυτή τη φορά απέναντι στο μακράν ισχυρότερο κράτος του «Άξονα του κακού», το Ιράν. Η υποδούλωση του Ιράν αποτελεί τον απώτερο, διακηρυγμένο στόχο των ΗΠΑ και του Ισραήλ εδώ και 25-30 χρόνια. Ήδη από τη δεκαετία του '90, οι ΗΠΑ είχαν σκιαγραφήσει το σενάριο για μια «Νέα Μέση Ανατολή», ένα σχέδιο που ξεκίνησε με τους πολέμους σε Αφγανιστάν και Ιράκ και προβλεπόταν να ολοκληρωθεί με τη συντριβή του Ιράν.

Η Προπαγάνδα πίσω από την Επίθεση

Οι «κατηγορίες» και οι «δικαιολογίες» που επιστρατεύονται σήμερα για την επίθεση στο Ιράν συνιστούν ξεδιάντροπη προπαγάνδα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η δικαιολογία των υποτιθέμενων πυρηνικών όπλων του Ιράν. Το Ιράν δεν διαθέτει πυρηνικά όπλα – γεγονός που παραδέχονται ακόμα και συνεργάτες του Τραμπ – ενώ το Ισραήλ είναι η μόνη δύναμη στη Μέση Ανατολή που έχει. Ωστόσο, οι ΗΠΑ και το Ισραήλ επιδιώκουν την πλήρη εξάλειψη του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν, δηλαδή ακόμα και την πιθανότητα απόκτησης πυρηνικών. Στόχος τους είναι η

εξασφάλιση του μονοπωλίου του Ισραήλ για να τρομοκρατεί την περιοχή ακόμα περισσότερο.

Ο Τραμπ έδωσε τελεσίγραφο στο Ιράν να συνθηκολογήσει, και έπειτα, σε συνεννόηση με τον Νετανιάχου, ξεκίνησαν την επίθεση με στόχο τον εξανδραποδισμό της Τεχεράνης. Σήμερα, αμερικανικά αεροπλανοφόρα πλησιάζουν τον Περσικό Κόλπο για να συνδράμουν το Ισραήλ.

Συνέχεια της Σιωνιστικής Επιθετικότητας

Ο πόλεμος στο Ιράν αποτελεί συνέχεια της σιωνιστικής επιθετικότητας και των πολέμων σε Γάζα, Υεμένη, Λίβανο, Συρία. Εντάσσεται στην προσπάθεια της «Δύσης» και των σιωνιστών του Ισραήλ να ανακτήσουν τον πλήρη έλεγχο της περιοχής.

Για τον Νετανιάχου, ο πόλεμος είναι ζήτημα πολιτικής επιβίωσης. Φαίνεται όμως ότι και για την ισραηλινή άρχουσα τάξη, η όρεξη έχει ανοίξει μετά τις πρόσφατες «επιτυχίες» τους στην ευρύτερη περιοχή, επιδιώκοντας πλέον την «ολοκληρωτική νίκη». Άλλωστε, παρά την ολοκληρωτική καταστροφή της Γάζας, η Χαμάς έχει πληγεί σε μικρό βαθμό, και το Ισραήλ στρέφεται τώρα προς το βασικό της στήριγμα, το περσικό κράτος.

Γεωπολιτικές Διαστάσεις και Στοχεύσεις

Από την άλλη πλευρά, παρόλο που η στρατηγική των ΗΠΑ είναι το «Πίβοτ στον Ειρηνικό», δηλαδή η απεμπλοκή από τη Μέση Ανατολή και η άμεση ανάσχεση της Κίνας, φαίνονται παραπάνω από διατεθειμένες να στηρίξουν το Ισραήλ σε αυτή τη σύγκρουση. Στόχος τους είναι μια «τελική λύση» στη Μέση Ανατολή, πριν ρίξουν όλο τους το βάρος στον Ειρηνικό. Μακροπρόθεσμα, αυτή η εμπλοκή μπορεί να καθυστερήσει περαιτέρω το «πίβοτ» που τόσο έχει ανάγκη η αμερικανική άρχουσα τάξη.

Εξάλλου, ο στόχος της ήττας του Ιράν συνδέεται άμεσα με την αποδυνάμωση των BRICS και της Κίνας. Ενδεχομένως, στην έναρξη της ισραηλινής επίθεσης να παίζει ρόλο και η μειωμένη επιρροή

των ΗΠΑ πάνω στα «μαντρόσκυλά» τους, καθώς ο διεθνής ρόλος τους αποδυναμώνεται λόγω των ευρύτερων γεωπολιτικοοικονομικών ανακατατάξεων του 21ου αιώνα. Είναι πολύ πιθανό να υπάρχει και η διάσταση του «εκβιασμού» των Σιωνιστών προς τις ΗΠΑ, ένας «διαρκής πόλεμος» που θα τις σύρει πίσω τους και θα τις αναγκάσει να εμπλακούν ενεργά, ώστε να εξασφαλιστεί η απόλυτη κυριαρχία αμφοτέρων στην περιοχή των πετρελαίων. Το Ισραήλ, άλλωστε, ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο χτίστηκε με τις ευλογίες των ιμπεριαλιστών το 1948 στην περιοχή της Παλαιστίνης: για να καθυποτάξει τους λαούς της Μέσης Ανατολής και να βάλει χέρι στα πετρέλαια. Χωρίς το Ισραήλ, οι ΗΠΑ και η Δύση δεν μπορούν να πετύχουν αυτόν τον στόχο – εξ' ου και η στήριξή τους με κάθε κόστος, έστω κι αν καθυστερούν τα υπόλοιπα σχέδιά τους. Γι' αυτό ο Τραμπ μιλάει στο «εμείς» αναφερόμενος στο Ισραήλ και απειλεί ανοιχτά με πόλεμο των ΗΠΑ στο Ιράν και δολοφονία του Χαμενεί.

Η Αντίσταση του Ιράν και οι Συνέπειες

Το Ιράν δεν είχε σκοπό να εμπλακεί σε αντιπαράθεση με ΗΠΑ-Ισραήλ. Αυτό φάνηκε τόσο από τις υποτονικές αντιδράσεις του στη γενοκτονία της Γάζας, στις επιθέσεις σε Υεμένη, Λίβανο, Συρία, όσο και από την καθυστερημένη αντίδρασή του στην επίθεση του Ισραήλ, παρόλο που ήταν αναμενόμενη. Όμως, τώρα δεν είχε άλλη επιλογή από το να αντιδράσει. Και έχει ήδη πλήξει στρατιωτικά το Ισραήλ περισσότερο από κάθε άλλη χώρα, απομυθοποιώντας την εικόνα του «ανίκητου Ισραήλ» και προκαλώντας θανάτους και σοβαρές καταστροφές στο Τελ Αβίβ και αλλού. Αρνείται να δηλώσει υποταγή και απειλεί ακόμα και δυτικές βάσεις σε περίπτωση που εμπλακούν οι ΗΠΑ. Ρωσία και Κίνα υψώνουν τους τόνους, με την Κίνα να εξοπλίζει ήδη το Ιράν.

Είναι προφανές ότι προστίθεται ακόμα μια πολεμική εστία που φέρνει μια γενική ιμπεριαλιστική σύρραξη πιο κοντά. Ήδη ο πόλεμος Ισραήλ-Ιράν αυξάνει τις τιμές του πετρελαίου και πλήττει τα χρηματιστήρια, με μια κλιμάκωση του πολέμου να

απειλεί την παγκόσμια οικονομία με βαθιά ύφεση – και άρα νέα λιτότητα για τους «από κάτω».

Δεν είναι ένοχα μόνο τα αμερικανικά όπλα ή η στήριξη των μεγάλων δυτικών δυνάμεων: Το ελληνικό κράτος είναι συνένοχο σε αυτόν τον πόλεμο. Δύο χρόνια πριν, οι ισραηλινοί πιλότοι των F-35 έκαναν κοινές ασκήσεις με τα F-16 της ελληνικής αεροπορίας, «προβάροντας» τις σημερινές επιθέσεις στο Ιράν. Οι ελληνικές κυβερνήσεις στηρίζουν έμμεσα κι άμεσα στρατιωτικά όλες τις επεμβάσεις στη Μέση Ανατολή.

Να ηττηθεί το Ισραήλ, οι ΗΠΑ, η «Δύση»!

Το Ισραήλ, με τις πλάτες της Δύσης, δεν είναι ανίκητο, κάθε άλλο. Ρισκάρει, και το σχέδιό του μπορεί να γυρίσει μπούμερανγκ. Οι δυτικοί και οι σιωνιστές θέλουν να υποτάξουν την Τεχεράνη, ακόμα και με αλλαγή καθεστώτος, και να αποδυναμώσουν τη συμμαχία Ιράν-Κίνας-Ρωσίας, αλλά φαίνεται πιθανότερο να την ενισχύσουν. Ακόμα και το Πακιστάν έχει δηλώσει στήριξη στο Ιράν, και μάλιστα διαθέτει πυρηνικά όπλα και απειλεί να τα χρησιμοποιήσει! Θέλουν να αποτρέψουν την απόκτηση πυρηνικών όπλων από το Ιράν, αλλά είναι πιθανό να την επιταχύνουν. Το Ισραήλ θέλει να εδραιώσει την κυριαρχία του και να τσακίσει κάθε εστία ανυπακοής στην περιοχή. Ωστόσο, ήδη το αντιπολεμικό κίνημα δυναμώνει μέσω της εξαπλώνομενης αλληλεγγύης στη Γάζα. Το Ισραήλ απομονώνεται κοινωνικά διεθνώς, αλλά το κύμα αντιπολίτευσης ενισχύεται συνεχώς και εντός του σιωνιστικού κράτους. Όλο και περισσότεροι Ισραηλινοί κάτοικοι διαδηλώνουν για ειρήνη και εξοργίζονται με το ολοένα αυξανόμενο κλίμα ανασφάλειας που πλέον έχει κατακλύσει ακόμα και την καρδιά του κράτους, το Τελ Αβίβ.

Αυτή την προοπτική του «μπούμερανγκ» πρέπει να ενισχύσουμε, δείχνοντας αμέριστη και μονομερή αλληλεγγύη στο Ιράν και τους αραβικούς λαούς, καλώντας ανοιχτά για την ήττα του Ισραήλ και των ΗΠΑ. Τα αντιδραστικά καθεστώτα των κρατών της Μέσης Ανατολής ή η αντιδραστική φύση των αντιστασιακών οργανώσεων τύπου Χαμάς και Χεζμπολάχ δεν αποτελούν επιχείρημα για τη μη

στήριξή τους απέναντι στον δυτικό ιμπεριαλισμό. Ίσα-ίσα το αντίθετο: είναι η δράση του δυτικού ιμπεριαλισμού και του σιωνιστικού του «μαντρόσκυλου» που σταθεροποιεί τους αντιδραστικούς στην ηγεσία και εμποδίζει τη δράση των λαϊκών μαζών να ανατρέψουν τα καθεστώτα τους.

Οι στρατιωτικές επιτυχίες του Ιράν μπορεί να αυξήσουν την αυτοπεποίθηση των λαών στην περιοχή απέναντι στο κράτος-τρομοκράτη, να ενισχύσουν το αντιπολεμικό κίνημα της Δύσης, αλλά και του Ισραήλ, που θα απαιτήσει τον τερματισμό του πολέμου. Μια παρατεταμένη σύγκρουση μπορεί να φθείρει περαιτέρω οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά το Ισραήλ, αλλά και τις ΗΠΑ, και να αναγκάσει τις άρχουσες τάξεις τους να αλλάξουν πορεία. Οι ΗΠΑ στόχευαν στην απεμπλοκή από τη Μέση Ανατολή και τώρα κινδυνεύουν να εμπλακούν ακόμα βαθύτερα, με κίνδυνο ένα ακόμα μεγαλύτερο αντιπολεμικό αλλά και αντικυβερνητικό κίνημα. Έχει φανεί ήδη η στρατιωτική αδυναμία των ΗΠΑ σε Αφγανιστάν, Ιράκ και Ουκρανία. Σήμερα προστίθεται ένας νέος εχθρός, ακόμα ισχυρότερος από το Ιράκ. Σε περίπτωση που οι ΗΠΑ δεν εμπλακούν, το Ισραήλ αντιμετωπίζει ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα.

Επιπλέον, ο πόλεμος στο Ιράν είναι δεμένος με τη γενοκτονία στη Γάζα. Έχουμε γράψει αρκετές φορές ότι η λύση στο Παλαιστινιακό είναι ο ξεσηκωμός των λαών της Μέσης Ανατολής, που θα οδηγήσουν το Ισραήλ να χάσει τον έλεγχο και να αχρηστευθεί ως ιμπεριαλιστικό «μαντρόσκυλο». Αυτό θα οδηγήσει στη διακοπή της χρηματοδότησης και της στρατιωτικής ενίσχυσης από τη Δύση, και στην «απελευθέρωση» της ταξικής πάλης εντός Ισραήλ. Έτσι μπορεί να διαλυθεί το σιωνιστικό κράτος και να μπορέσει να χτιστεί ένα νέο κράτος στα όρια της ιστορικής Παλαιστίνης, όπου οι Εβραίοι και οι Άραβες εργάτες και εργάτριες θα ζουν αρμονικά. Ο στόχος του εργατικού κινήματος στη Δύση πρέπει να είναι η διάλυση του Ισραήλ και η εκδίωξη όλων (και κυρίως των Δυτικών) ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην περιοχή.

Σε αυτή τη διαδρομή μπορεί να οδηγήσει πιο γρήγορα ο

μιλιταριστικός ομπορτουνισμός και η αλαζονεία του Ισραήλ, και πρέπει όλοι να παλεύουμε για την ήττα του σε κάθε μέτωπο.

Η συντριβή ή η υποταγή του Ιράν θα φέρει πιο κοντά την ολοκληρωτική ήττα των Παλαιστινίων. Η καθυστέρηση της νίκης και οι στρατιωτικές αποτυχίες των σιωνιστών δίνουν χρόνο και χώρο στην παλαιστινιακή αντίσταση, αλλά και στην εκδήλωση ευρύτερου λαϊκού κινήματος στην περιοχή. Επίσης, καθιστούν πιο πιθανό να αλλάξουν τακτική οι ΗΠΑ και να ασκήσουν πίεση στο Ισραήλ να συμμορφωθεί – ή ακόμα και να το εγκαταλείψουν. Αυτή την προοπτική πρέπει να ενισχύσουμε οι εργατικές και λαϊκές μάζες και στη Δύση.

Για την Ειρήνη και την Ανατροπή

Ως σοσιαλιστές και διεθνιστές, είμαστε με την ειρήνη. Αλλά η ειρήνη θα εξασφαλιστεί με την ανατροπή του καπιταλισμού, του διεθνούς συστήματος που καλλιεργεί τον εθνικισμό, τον μιλιταρισμό και οδηγεί σε στρατιωτικές επεμβάσεις, σκορπίζοντας τον θάνατο σε εκατομμύρια ανθρώπους, η πλειοψηφία των οποίων είναι άμαχοι, φτωχοί, εργάτ(ρι)ες. Μέχρι να ανατραπεί ο καπιταλισμός, οφείλουμε να πάρουμε θέση.

Παρά τη σιωπηλή – προς το παρόν – στήριξη του «Ανατολικού Μπλοκ» στο Ιράν, σήμερα κατά βάση έχουμε από τη μία πλευρά το καθεστώς του Ιράν, τη Χαμάς, τη Χεζμπολάχ και τους Χούθι να αντιστέκονται απέναντι στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό – τον παγκόσμιο τρομοκράτη – και το σιωνιστικό κράτος των εποίκων. Οι τελευταίοι είναι οι επιτιθέμενοι, οι ισχυροί και οι τραμπούκοι, και τους μισεί η συντριπτική πλειοψηφία των λαών της Μέσης Ανατολής. Τασσόμαστε ανοιχτά με αυτούς τους λαούς και επιδιώκουμε την ήττα της Δύσης και του Ισραήλ.

Όμως, πέρα από την «αλληλεγγύη», το ζήτημα αφορά άμεσα και τους δυτικούς λαούς. Όχι μόνο γιατί κάθε επέμβαση ενισχύει την «οικονομία των όπλων» την ώρα που οι φτωχοί μαστίζονται από λιτότητα, ανεργία και διάλυση του κοινωνικού κράτους, αλλά και γιατί βρισκόμαστε ακόμα πιο κοντά σε μια γενικότερη ανάφλεξη

στη Μέση Ανατολή που απειλεί από ακόμα έναν δρόμο να ανοίξει τις «Πύλες της Κολάσεως», οδηγώντας σε νέο παγκόσμιο πόλεμο.

Απαιτούμε :

- Κάτω τα χέρια από το Ιράν!
- Διάλυση του Ισραήλ – Λευτεριά στην Παλαιστίνη!
- Να ηττηθεί ο Δυτικός ιμπεριαλισμός – Έξω όλοι οι ιμπεριαλιστές από τη Μέση Ανατολή!
- Καμία ελληνική συμμετοχή – Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη, ενάντια στη φτώχεια, τον νεοφιλελευθερισμό, τον милитарισμό και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις!
- Να ανατρέψουμε διεθνώς το σύστημα της φτώχειας, του ρατσισμού, του εθνικισμού και του πολέμου!

Εκδήλωση ενημέρωσης από μέλη της ΚΑΡ που συμμετείχαν στην αποστολή “March to Gaza”

Την Παρασκευή 20 Ιούνη, στο Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών, Γιατράκου 22, στις 7.30 μ.μ. τα μέλη της Κίνησης «Απελάστε τον Ρατσισμό» που συμμετείχαν στην αποστολή «March to Gaza» θα μας ενημερώσουν για όσα συνέβησαν.

Ομιλητές:

Βαγενάς Χρήστος

Φάκαρος Ελισσαίος

Γλέντι Οικονομικής Ενίσχυσης του ΣΕΡΕΤΕ

Από τις προσφυγές των υποτρόφων/ισσών του ΙΚΥ, που διεκδικούν να μην επιστρέψουν τα δεδουλευμένα τους, μέχρι τις στοχευμένες διώξεις μελών του σωματείου για τη συνδικαλιστική τους δράση – το ΣΕΡΕΤΕ βρίσκεται αντιμέτωπο με ένα συνεχές κύμα καταστολής, δικαστικών πιέσεων και ποινικοποίησης των αγώνων μας.

Οι υποθέσεις αυτές δεν αφορούν μόνο τα άμεσα εμπλεκόμενα μέλη. Είναι επίθεση σε κάθε φωνή που τολμά να διεκδικεί.

Τα δικαστικά έξοδα που προκύπτουν είναι μεγάλα – και η κάλυψή τους είναι υπόθεση όλων μας.

Γι' αυτό το Σάββατο 21/6, οργανώνουμε γλέντι οικονομικής ενίσχυσης. Με μουσικές, ποτά, φαί και συλλογικότητα, ενώνουμε τις φωνές μας και δυναμώνουμε το σωματείο μας απέναντι στις πιέσεις και τις διώξεις.

 Στεκόμαστε δίπλα σε κάθε εργαζόμενο/η που αγωνίζεται.
Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.